

Her Zorluktan Sonra Kolaylık Vardır

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۖ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ
أَقْوَابًا ۖ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْ لَهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ۖ
وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
أَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَ وَعْدَهُ وَنَصَرَ عَبْدَهُ وَهَرَمَ الْأَحْزَابَ وَخَذَهُ.

Aziz Müminler!

Hicretin sekizinci yılıydı. Peygamber Efendimiz (s.a.s) ve sahâbe-i kirâm, hüznle ayrılmak zorunda kaldıkları vatanlarına kavuşmak ve Kâbe’yi putlardan arındırmak amacıyla Mekke’ye doğru sefere çıktılar. Fetih hazırlıklarının ardından İslam ordusu Mekke’ye girdi. Sevgili Peygamberimiz (s.a.s), büyük bir tevazu içinde Rabbine hamdederek Kâbe’ye yöneldi; Beytullah’ı tavaf etti, iki rekât namaz kıldı. Sonra da Kâbe’nin merdivenlerine çıkarak, “Hamd Mekke’nin fethine dair vaadini yerine getiren, kuluna yardım eden ve düşman topluluklarını tek başına yenilgiye uğratan Allah’a mahsustur.”ⁱ dedi. Mekke halkı ise Kâbe’nin etrafında toplanmış, endişe ve korkuyla Allah Resûlü (s.a.s)’in kendileri için vereceği kararı beklemekteydi. Rahmet Elçisi (s.a.s), kendisini bekleyen kalabalığa doğru şefkat ve merhametle şöyle seslendi: “Tıpkı Hz. Yûsuf gibi ben de sizlere, Bugün size kınama yok. Allah sizi bağışlasın. O, merhametlilerin en merhametlisidir.’ diyorum. Gidebilirsiniz, hepiniz serbestsiniz.”ⁱⁱ

Kıymetli Müslümanlar!

Mekke’nin fethi; her zorluktan sonra bir kolaylığın, her sıkıntının ardından bir ferahlığın, her hüznün peşinden bir sevincin olduğunu bizlere öğretmektedir. Nitekim Yüce Rabbimiz İnşirâh

sûresinde, “فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا. إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا.”ⁱⁱⁱ Her zorluğun ardından bir kolaylık vardır. Muhakkak ki, her zorluğun ardından bir kolaylık vardır.”ⁱⁱⁱ buyurmaktadır. Mekke’nin fethi; hakkın batıla, adaletin zulme, iyiliğin kötülüğe mutlaka galip geleceğini haber vermektedir. Toprakları fethetmeden önce gönülleri fethetmenin ne kadar önemli ve gerekli olduğunu bizlere anlatmaktadır.

Değerli Müminler!

Tarih bize göstermektedir ki zulüm asla pâyidar olamamıştır, olamayacaktır. Tarih boyunca zalimler hain emellerine asla ulaşamamıştır, ulaşamayacaktır. Yüce Rabbimizin, وَاللَّهُ مُتَمِّمُ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ “Kâfirler istemeseler de Allah nurunu tamamlayacaktır.”^{iv} vaadi mutlaka gerçekleşecektir. Peygamber Efendimiz (s.a.s)’in bu husustaki uyarısı gayet açıktır:

إِنِّي دَعْوَةُ الْمَظْلُومِ، فَإِنَّهُ لَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ اللَّهِ حِجَابٌ
“Mazlumun bedduasından sakın! Çünkü onunla Allah arasında hiçbir perde yoktur.”^v

Aziz Müslümanlar!

Dünyanın neresinde olursa olsun; dinine, ırkına ve rengine bakmadan mazlumların yanında yer almaya devam edelim. Mekke’nin fethinde olduğu gibi Kur’an ve sünnetin rehberliğinde birbirimize kenetlenelim. Kardeşlik hukukunu ve ahlakını gözeterek geleceğe dair umutlarımızı diri tutalım. Aramıza fitne ve fesat tohumu ekmek isteyenlere karşı uyanık olalım.

Hutbemi Nasr sûresinin mealıyla bitiriyorum: “Allah’ın yardımı ve fetih geldiğinde; insanların bölük bölük Allah’ın dinine girdiğini gördüğünde, Rabbine hamdederek O’nu tesbih et ve O’ndan bağışlanma dile. Şüphesiz O, tövbeleri çok kabul edendir.”^{vi}

ⁱ İbn Mâce, Diyât, 5.

ⁱⁱ Yûsuf, 12/92; Vâkıdî, Meğâzî, II, 835; Beyhakî, es-Sünenü’l-kübrâ, IX, 195.

ⁱⁱⁱ İnşirâh, 94/5,6.

^{iv} Saff, 61/8.

^v Buhârî, Zekât, 63.

^{vi} Nasr, 110/1-3.